

شک نیست که جبهه‌ی استکبار با انتخابات ما مخالف است؛ چرا مخالفند؟ چون نظام ما عبارت است از «جمهوری اسلامی»؛ دو تکه دارد؛ هم با جمهوری‌اش مخالفند، هم با اسلامی‌اش. مظهر «جمهوری» همین انتخابات است؛ این انتخابات مظهر «جمهوری» است. پس وقتی که آمریکا با نظام جمهوری اسلامی مخالف است، یعنی در واقع با انتخابات مخالف است، با حضور مردم مخالف است، با آمدن مردم پای صندوق مخالف است، با شور و هیجانی که در انتخابات باشد و شرکت بیشتر مردم، مخالف است.

مقام معظم رهبری ۱۴۰۲/۱۱/۲۹

ویژه نامه انتخابات

پرونده

انتخاب‌های ما، سر نوشت ما

تا به حال گلدان گلی داشتید؟ آیا شده است که مدتی مسافرت بروید یا به هر دلیلی در خانه نباشید و وقتی که برمی‌گردید ببینید آن گلدان پژمرده شده است. معمولا در این مواقع انسان از بی‌تفاوتی دیگران در غیبت خودش نسبت به آب دادن گل ناراحت می‌شود. مثلا اگر اعضای خانه حواسشان به گلدان شما بود، پژمرده نمی‌شد.

مثال دیگری بزنم تا به حال شده مریض شوید و بعد به عضو درگیر توجه نکنید و بعد از مدتی ببینید عضو دیگری از بدنتان هم درگیر بیماری شود؟! برویم در بستر جامعه تا به حال با این صحنه مواجه شدید که فردی تصادف کرده باشد و همه به او نگاه کرده و از کنارش رد شوند یا فقط فیلمش را بگیرند و مداخله‌ای در وضع او نکنند؟! در همه این مثال یک وجه مشترک وجود دارد و آن بی‌تفاوتی است. بی‌تفاوتی به خود و خانواده و جامعه، آرام آرام زندگی را تحت الشعاع قرار می‌دهد

و به سمت از بین بردن زندگی پیش می‌رود. همانطور که در سوره مبارکه حدید هم مطرح شده است در گفتگویی، مومن و منافق سوره از نتایج عملکرد خود صحبت می‌کنند و منافق از مومن می‌پرسد تو چرا نور داری در حالی که ما در دنیا در کنار هم بودیم و از مومن نور درخواست می‌کنند. نکته دردناک سوره همینجاست، انسان تا وقتی در دنیا است و در جامعه ایمانی، ممکن است دائم خود را فریفته و فکر کند که او هم مومن است این در حالی است که شاخص‌های ایمان را ندارد و به مرور از جمع مومنین فاصله می‌گیرد.

برای دوری از چنین وضعیتی سوره راهکارهای متفاوتی را بیان کرده است. یکی از آنها انفاق است. خداوند با لحنی توییخی افرادی که ایمان آوردند را مورد سوال قرار می‌دهد که چرا به خدا و رسول ایمان نیاوردید و چرا انفاق نمی‌کنید. خدا از کسانی که ایمان می‌آورند توقع دارد که ایمان و انفاق خود را مورد محک قرار داده و در هر وضعیتی که هستند آن را ارتقا دهند. این باعث عدم بی‌تفاوتی

|| حسین مختاری ||

|| حسین مختاری ||

به جامعه خواهد شد.

جالب اینجاست کسی که در دنیا نسبت به پیرامون خود بی تفاوت نبوده و از آنچه که دارد به دیگران می‌دهد، در آخرت هم دارای نور است و برعکس کسی که در دنیا دریغ می‌کند در آخرت هم فاقد نور و درخواست کننده نور است.

یکی از صحنه‌های امروز جامعه ما که نیازمند انفاق و عدم بی‌تفاوتی و برعکس اقدام و عمل موثر است، بحث انتخابات به عنوان عامل تعیین کننده در جهت‌گیری‌ها و سر نوشت کل جامعه است. هر یک از ما به عنوان عضو کوچکی از جامعه مومنانه لازم است قدمی اندازه سهم خود برای نور دار کردن جامعه برداریم وگرنه جز گروهی می‌شویم که خود را با جامعه اسلامی و مومنین پنداشته ولی در حقیقت فاقد نور و ملتمس کننده نور در آخرت خواهیم بود. پیشنهاد می‌کنم سوره مبارکه حدید دقیق مورد مطالعه قرار گیرد تا شقوق مختلف نفاق مورد بررسی قرار گیرد.

قرار داده شده‌اند و این انتخاب‌های نادرست است که شیرینی موقعیت‌هایی را به تلخی تبدیل می‌کند.

«فتنه»، «تربص»، «ارتیاب» و «غرور» نام ویروس‌هایی شایع در جوامع دینی است؛ ویروس‌هایی که اجازه نمی‌دهند موقعیت‌هایی مانند انتخابات بتواند برای اجتماع ما به پویایی و روشنایی و حرکت منجر شود؛ آسیب‌هایی که باید از آن رهایی جست و تلاش کرد در این ایام از دچار شدن دیگران به آنها مانع شد:

- بعضی وقت‌ها انتظار ما برای رقم خوردن اتفاقات منفی اجازه نمی‌دهد اجتماع بتواند از شور و نشاط این موقعیت‌ها بهره‌بردارد. تصور اینکه در آینده نزدیک همه چیز گران خواهد شد یا تحریم‌ها تشدید می‌شود یا اخباری از این دست اجتماع را در این موقعیت‌های حساس به عقب می‌راند. (تربص)

- گاهی اوقات تردیدهای ما زمینه را برای دچار شدن به حال بد و نفوذ القائات منفی فراهم می‌کند. تردید در اینکه واقعا انتخاب ما مؤثر است و یا اینکه تازه اگر همان فردی بیاید که مردم انتخاب کرده‌اند، اصلا دست او کاری برمی‌آید و...؟! تردید افکنی هم راهبرد دیگر دشمن در این موقعیت‌هاست. (ارتیاب)

- گاهی وقت‌ها ممکن است در اثر تزیین امور توسط دشمن ناخواسته دچار فریفتگی شویم. (غرور)؛ مثلاً

o تصور کنیم مردم سالاری همان است که در غرب می‌بینیم و انتخابات در نظام جمهوری اسلامی فقط اسم آن را یکد می‌کشد...

o یا اینکه تصور کنیم بقای جمهوری اسلامی را خدا تضمین کرده و شرکت یا عدم

اثر من در حرکت جامعه چیست؟

وقتی اسم انتخابات را می‌شنوید چه حسی به شما منتقل می‌شود؟ تکلف و زحمت یا شور و نشاط؟

شاید خیلی از ما نمی‌دانیم چرا با شنیدن اسم انتخابات احساس پویایی و نشاط نداریم؛ ممکن است خیلی ناراحت باشیم از اینکه وقتی اسم انتخابات را می‌شنویم ناخودآگاه ندایی در درونمان می‌گوید: «در بین این همه مریضی و گرفتاری آخر سال، این یکی را کجای دم جا دهم و یا ...» یا اینکه نمی‌دانیم چرا انگیزه‌ای برای حرکت و گام برداشتن جهت همگانی سازی مشارکت مردم در انتخابات نداریم یا ...

بودن القائات منفی و در معرض آن قرار گرفتن مثل درگیری با ویروس‌های رایج این روزها عجیب نیست اما اینکه بخواهیم در این وضعیت بمانیم و بدون واکاوی درونی خود و ریشه‌یابی درست از کنار آن به آرامی بگذریم و کاری به این کارها نداشته باشیم، توجهی ندارد و نسخه شفابخشی نیست...

به هر حال زندگی هر یک از ما سرشار از موقعیت‌هایی است که نوع واکنش یا مواجهه با آن، وضعیت ما را تعیین می‌کند. به تعبیر سوره مبارکه حدید جهت یا چگونگی مواجهه ما با یک موقعیت می‌تواند زندگی را برایمان ناگوار سازد - احساس عذاب- یا اینکه سکوی پرتابی برای حرکت ما شود - بهره‌مندی از رحمت- . باید توجه داشت که اساسا این موقعیت‌ها برای بهره‌مندی ما از رحمت

شرکت مردم در انتخابات آنقدر هم که می گویند مهم نیست!...
 هریک از موارد بالا می تواند در ما یا دیگران میل به عدم همراهی با اجتماع دینی در اموری مانند انتخابات را رقم بزند. در این صورت ممکن است حتی روابط اجتماعی ما با اطرافیان دچار اختلال شده و از مدار تعادل خارج شود. این اختلال ناشی از تعارض بین تمایلات درونی و خواسته های بیرونی است. ما در اجتماعی دینی زندگی می کنیم که از ما شرکت در انتخابات را می خواهد و در درون تمایلی به چنین کاری نداریم و بدین نحو دچار احساس فشار می شویم. در این صورت ما با دستان خود، در فتنه فرو رفته ایم و دچار شدن به آن قابل توجیه نیست. (فتنتم انفسکم)
 در مقابل برخی فتنه ها از محیط سرچشمه می گیرد نه خودمان؛ مثل وقتی که

- ما در جمعی زندگی می کنیم که نمی خواهند در انتخابات شرکت کنند ولی ما تصمیم گرفته ایم این مسئولیت اجتماعی را انجام دهیم؛
 - یا بالاتر از آن باور داریم پویایی و نشاط و نورانیت اجتماع در گرو مشارکت همگانی است و تصمیم گرفته ایم دیگران را هم در این امر همراه کنیم؛
 در این صورت ممکن است از ناحیه محیط تحت فشار قرار گیریم و باید در مقابل آنها استقامت کنیم تا به سلامت از چنین فشارهایی عبور نماییم. چنین استقامت هایی است که ایمان انسان را ارتقا می دهد، قلب ما را مانند آهن مستحکم نموده، استعداد های اجتماعی را شکوفا و بهره ما از رحمت الهی را دوچندان خواهد کرد.

نگاه ما به لب های توست

سوره مبارک حدید بین صلح حدیبیه و غزوه تبوک نازل شده است، حدوداً بین سال ۶ و ۹ هجری. در ماجرای صلح حدیبیه که قبل از نزول سوره حدید اتفاق افتاده است، گروهی از مسلمانان که همراه پیامبر به نیت زیارت خانه خدا آمده بودند، نشان دادند که به پیامبر اعتماد نداشته و ایشان را باور ندارند و برای صلحی که با مشرکین مکه به امر الهی باید انجام می شد، با پیامبر مخالفت کردند و وعده پیامبر را مبنی بر زیارت خانه خدا دروغ دیدند، به نحوی جو بی اعتمادی نسبت به پیامبر ﷺ شدت گرفت که پیامبر مجدداً از اصحاب بیعت گرفتند که به بیعت رضوان و شجره نام گذاری شد و با این بیعت، التهابی که ایجاد شده بود، فرونشست و همان صلح منجر به فتح الفتوح با شکوه مکه شد.
 سوره حدید در چنین بستری و با چنین پس زمینه ای از جامعه دینی نازل می شود. سوره ای که آغازگر آن شش آیه با شکوه توحیدی است و بیانگر اهمیت توحید در جامعه دینی و آسیب هایی است که بر اثر نقص توحیدی افراد در جامعه ایجاد می شود.
 سوره حدید بعد از بیان اسماء الله با لحنی تند و تویخی جامعه سوره را نسبت به کم اعتمادی

و بی اعتمادیشان به رسول الله ﷺ که عامل سوءظن هایی علیه رسول خدا در جامعه شده است، مورد خطاب قرار می دهد.
 جامعه منافق در سوره حدید به دنبال بی اعتبار کردن رسول خدا ﷺ است تا از این طریق ایمان و اعتماد به رسول خدا ﷺ را که نخ تسیب و عامل وحدت جامعه دینی است پاره کنند و شکاف و چند دستگی و چند قطبی سازی ایجاد کنند، اعم از شکاف های اقتصادی، اجتماعی، علمی، و حتی ایمانی.
 منافق در سوره حدید اینگونه معرفی می شود که برای حیاتش نیاز به چند قطبی سازی در هر موضوعی که در جامعه مطرح را دارد.
 این چند قطبی سازی، بی تفاوتی و بی دغدگی نسبت به یکدیگر را در جامعه ایجاد می کند و به حدی این احساس بی تفاوتی در جامعه جاری و ساری می شود که اهل ایمان را هم مبتلا کرده و بدعتی به نام رهبانیت را ایجاد می کند. به گونه ای که در دو قطبی با ایمان و بی ایمان، با ایمان، ایمان خود را برداشته و عزلت گزینی را اختیار کرده و با تشکیل جمع های خاص و انحصاری برای خود، نسبت به بی ایمانی جامعه و ظلم های جاری در جامعه بی تفاوت می شود.

بی تفاوتی ای که در جامعه بر اثر شکاف ها و چند قطبی سازی ها ایجاد شده را خداوند بخل و اثر آن را بر روی قلب قساوت معرفی می کند.
 منافقین زمانی توانایی این را دارند که چنین شکاف های عمیقی در جامعه ایجاد کنند که جامعه را نسبت به حاکمیت دینی و حکومت دینی بدبین کنند
 این روند در فضای جامعه مدینه در جنگ تبوک که پیامبر ﷺ، امیرالمومنین علی ﷺ را جانشین خود در مدینه منصوب کردند به وضوح دیده می شود.
 منافقین درصدد القاء اختلاف بین پیامبر ﷺ و امیرالمومنین علی ﷺ در جامعه بودند که پیامبر ﷺ حدیث منزلت را برای رفع این سوءظن ایجاد شده در جامعه، در وصف امیرالمومنین علی ﷺ بیان فرمودند.
 ان شاء الله جامعه دینی ایران اسلامی به برکت سوره مبارک حدید به این سطح از بلوغ رسیده باشد که نفاق و منافق را و جایگاه جولان او را در جامعه شناخته و با همراهی نکردنشان، شکاف های جامعه را به واسطه ایمان و باور و اعتماد به ولی جامعه اسلامی پر کند تا کشور اسلامی ایران به برکت توحید و ایمان مردم، کشوری پیروز و محکم و شکست ناپذیر شود.

چرا رای بدهیم؟

شنیدن این صوت، حدود ۴۰ دقیقه طول می کشد.

چگونه رای بدهیم؟

یکی از دغدغه هایی که همه داریم چگونه رای دادن است، چند نکته کوتاه در این زمینه مطرح کنیم:
 اصلح را از کجا بشناسیم؟
 آنجایی که می توانیم برویم تشخیص بدهیم، تحقیق

ولی می تواند دریچه ای باشد برای بهتر اندیشیدن، تا در کنار هم بهترین تصمیم ها را برای تحقق آینده بهتر خودمان، جامعه مان و مردم عزیز ایران اتخاذ کنیم.

https://shafanama.ir/ نمایندگان-مجلس

دست در دست هم دهیم تا از نفاق در جامعه دور شویم و به ایمان خود و دیگران بیفزاییم تا جامعه اقتضای ظهور و حضور امام را پیدا کند و گرنه امام هم که بیاید ما اجازه فعالیت به او و اقامه قسط به او نخواهیم داد.

کنیم

آنجایی که نمیتوانیم به کسانی که اعتماد داریم اکتفا کنیم؛ آنها معرفی می کنند، از معرفی آنها استفاده کنیم. از طریق سایت مجلس به نشانی زیر می توانیم وضعیت نمایندگان در سال های قبل را مورد بررسی قرار دهیم:

صاحب امتیاز، مدیر مسئول و سردبیر:
 مریم هرمزی نصیری
 هیأت تحریریه:
 اعضای مدرسه دانشجویی قرآن و عترت

کانال اطلاع رسانی
 مجمع مدارس دانشجویی قرآن و عترت
 @QuranEtratSchool

